

Izpred upravnega sodišča.

Uradnik, kateremu je bil podeljen značaj določnega činovnega razreda, se mora uvrstiti v zmislu § 37 služabne pragmatike (zakon od 25. januarja 1914 št. 15 drž. zak.) v činovni imenik onega činovnega razreda uradnikov, ki so dosegli prejemke zadevnega razreda z imenovanjem.

Upravno sodišče je spoznalo za pravo na pritožbo O. P. proti odločbi c. kr. finančnega ministrstva od 15. aprila 1915 št. 9971 v zadevi činovne uvrstitve po javni ustni razpravi z rabsodbo od 10. julija 1915 št. 4714 iz leta 1915.:

Izpodbijana odločba se razveljavi, ker je nezakonita.

Razlogi.

Pritožnik, sedaj uradnik finančnega deželnega ravnateljstva v P., je dosegel 21. decembra 1912 sedmi činovni razred in 26. decembra 1913 naslov in značaj višjega finančnega svetnika in je bil uvrščen v činovnem imeniku, osnovanem po stanju od 31. decembra 1914, med finančne svetnike 7. činovnega razreda za služabno okrožje imenovane finančne deželne oblasti.

Izpodbijana odločba ni ugodila njegovi prošnji, da se sprejme v činovni imenik 6. činovnega razreda (višjih finančnih svetnikov), z utemeljitvijo, da naj se zaznamuje pritožnik za sedaj po svoji službi činovnega razreda v zmislu § 39 služabne pragmatike (zakon od 25. januarja 1914 št. 15 drž. zak.) v činovnem imeniku sedmega činovnega razreda in da bode moči šele takrat pripisati odločilni pomen glede določitve čina služabni dobi, katero bo dovršil pritožnik kot višji finančni svetnik z naslovom in značajem, ko bo povišan v šesti činovni razred.

Upravno sodišče je mnenja, da ta določba ne soglaša z določbami služabne pragmatike, ki je vsekakor merodavna za rešitev spornega vprašanja po svojem VI. členu. V protispisu navedeni § 38 služabne pragmatike določa le pravilo, da ima vsak uradnik službo po činovnem razredu, ki se ravna temeljem njegovega imenovanja ali povišanja. Z ozirom na služabni čin pa je § 37 v enem činovnem

razredu dejansko (efektivno) dovršena služabna doba povsem enake veljave kakor čas, katerega je doslužil v tem činovnem razredu uradnik, kateremu je bil podeljen značaj; kajti po tej zakoniti določbi se določa služabni čin po dobi služabnega časa, dosluženega v zadevnem činovnem razredu ali z značajem tega činovnega razreda. Če govori § 39 o imenikih, ločenih po služabnih strokah in činovnih razredih, mora biti jasno z ozirom na § 37, da spadajo v činovni imenik, ki obsega določen činovni razred ene služabne stroke, tako uradniki, ki so dosegli prejemke tega činovnega razreda z imenovanjem, kakor tudi oni uradniki, katerim je bil podeljen značaj tega činovnega razreda. Kar nič ne govori za to, kakor da bi hotel § 39 odrediti, da je uvrstiti v činovne imenike izključno le tiste uradnike, ki so bili dejansko (efektivno) imenovani v zadevni činovni razred. Takšna razlaga § 39 bi bila v nasprotju s predpisom § 37, po katerem ste enako veljavne za činovno vrsto med uradniki iste kategorije podelitev značaja (karakterizacija) kakor dejanska (prava) posest činovnega razreda.

Ta učinek nastopi takoj, kakor hitro se doseže z značaj določnega činovnega razreda, prav nobene opore ni za to, da je uvrstiti uradnika v ta činovni razred z ozirom na čas, v katerem je dosegel značaj, še le takrat, ko je dosegel uradnik z značajem činovnega razreda v istini ta činovni razred.

Predpis § 37 ni vezan na pogoj poznejšega resničnega imenovanja v zadevni činovni razred, enako pa tudi ni časovno odgoden učinek karakterizacije. Učinek nastopi takoj, tako da dobi uradnik z značajem činovnega razreda odslej vstrečno času, ko je dobil značaj, v činovnem imeniku svoje mesto med uradniki tega činovnega razreda.

Izpodbijana odločba, ki prizna dosegli značaja določnega činovnega reda še le za slučaj poznejšega resničnega imenovanja v ta činovni razred v § 37 navedeni vpliv na mesto v činovnem imeniku, ni moči spraviti v sklad z vsebino te zakonove določbe.

T. B.

